

Udgivet på *Information* (<http://www.information.dk>)

[Hjem](#) > Sæterbakken i dansk kødhakker

Sæterbakken i dansk kødhakker

Sæterbakkens sidste roman udgives nu i en dansk oversættelse, der desværre er spækket med fejl

René Jean Jensen

5. marts 2015

Husets Forlag udgav de to første romaner af Stig Sæterbakkens trilogi *Selvbeherskelse*, *Siamesisk* og *Sauermugg* i 2005 og 2007 i Peter Niensens oversættelse. Den tredje fik vi aldrig. Ligesom hverken Sæterbakkens essays eller andre romaner hidtil er kommet på dansk.

Det er en skam. Sæterbakken var en central figur i norsk litteratur og en forfatter med et skarpt blik for europæisk litteratur. Personligt er jeg for eksempel meget glad for tidsskriftet *Marginal*, som han redigerede midt i halvfemserne, herunder bl.a. temanumre om Peter Handke og Emmanuel Bove (som vi heller ikke er forvænt med oversættelser af her i landet – de projekter er åbenbart også gået i stå).

En knugende historie

Men nu springer et andet århusiansk foretagende, Løvens Forlag, til og udgiver Sæterbakkens sidste roman inden selvmordet i 2012, *Gennem natten*. Det er desværre også lidt en skam. Hvorfor? Fordi det er en dårlig bog? Nej, det er en knugende og smertelig historie om sorg (over en teenagesøns selvmord), fortvivlelse, utroskab, ensomhed og selvdestruktionen som lokkende udvej. Skrevet med psykologisk indsigt og stor billedpræcision. Og samtidig enkelt og hårdtslående i nøgtern patos: »Der er noget uudholdeligt ved det, som bare varer ved.« »Jeg tænkte: Sorgen er en gave. Mennesker der ikke er ulykkelige, de har ingenting at skulle have sagt.« Den slags linjer støder man på.

Problemet er bare, at man også støder på alt for mange tvivlsomme linjer. Allan Lillelund Andersens oversættelse er på 244 sider, og jeg overdriver ikke, når jeg siger, at jeg undervejs har markeret sproglige besynderligheder og fejl og unøjagtigheder eller bare suboptimale løsninger mindst 150 gange.

For meget sjusk

Det begynder allerede på første side, hvor Den Lyserøde Panter præsenteres i sin norske udgave som Rosa Panter. Er jeg ikke bare en anal krakiler, og kan man ikke for hyggens skyld se bort fra svipserne? Ja til første del af spørgsmålet, men nej til anden del, beklageligvis. Der er simpelthen for meget sjusk, korrekturlæsningen har været for ringe, forstyrrende ringe, og har ladet oversætteren i stikken, synes jeg.

Norvagismer står og stritter ubehandlede: »Jeg, derimod, klarede næsten ikke at fjerne blikket.« »Eller var det faktisk genfærdet til Marián Reuter ...«, mærkelige selvbagte udtryk florerer, især »i midlertidig« eller »lod mærke til« som i »først i dette øjeblik lod jeg mærke til ...«, originalen misforstås på kriminel facon, når for eksempel »gestus« oversættes med »gæst«, ordstillingen er stedvist klodset, blindt overtaget fra norsk, og oversætteren kreerer utilsigtet sære ordmonstre, som når man læser om »strømtilføjjelsen« til et hus, om en »tingsoldat«, om »skælvingen« eller om et »sammenfoldevenligt« tørrestativ.

Det svigtende gehør, stavfejlene, klodsethederne og misforståelserne gør i længden læsningen til et ærgerligt forhindringsløb, synes jeg. Det var i hvert fald svært for mig at slippe den indre rettelak. Jeg synes, at denne oversættelse burde have haft mindst én tur mere over knæet, før den var blevet udgivet. Det havde den og Sæterbakken fortjent.

Stig Sæterbakken: Gennem natten. Oversat af Allan Lillelund Andersen. Løvens Forlag. 244 sider. 199 kroner.

Kilde-URL: <http://www.information.dk/526426>